

Særstilling. Grunden til denne Enighed mellem Regeringen og Udvalget og mellem Udvalgets Medlemmer er ikke vanskelig at paavise. Jeg behøver i den Henseende kun at henvise til, at paa tidligere Tillægsbevillingslove have vi som Regel ellers hvert Aar haft ikke saa ganske saa Forslag med Efterbevillinger, Efterbevillinger til at dække Overstridelser af de givne Bevillinger paa Finansloven. Det har jo næsten, kan man vel sige, været en fast Regel, at der f. Eks. ikke har kunnet udføres et større Byggeforslag, uden at der er paafølgt Overstridelser af mange Tusinde Kroner, som vi saa have faaet Forslag om at efterbevilde paa Tillægsbevillingsloven. Den Slags Overstridelser have vi saa godt som ingen af paa det foreliggende Forslag. En anden medvirkende Aarsag til Enigheden om det foreliggende Forslag er, at Regeringen i Aar ikke i nær det Omfang som tidligere har bragt større Spørgsmaal ind til Afgørelse paa denne Lov, Spørgsmaal, som efter min Mening ellers rettest bør finde deres Afgørelse enten paa Finansloven eller ved særlige Love. Jeg fremhæver dette for at gøre opmærksom paa, at der for denne Lovs Bedkommende er foregaaet en betydelig Forandring til det bedre, noget, som jeg ikke kan andet end udtale min Tilfredshed over. Inden jeg gaar over til at omtale enkelte Punkter i Betænkningen, skal jeg først gøre opmærksom paa, at samtlige Forslag om Genbevillinger er tiltraadte af Udvalget, men desuagtet kan jeg dog ikke undlade at henlede den højtærede Indenrigsministers Opmærksomhed paa et Par af disse Forslag. Der findes paa Lovforslagets § 27 et Forslag om en Bevilling af 184,000 Kr. til Anlæg af en Jærnbane fra Viborg til Nalestrup og ogsaa et andet Forslag paa godt 131,000 Kr. til Anlæg af en Jærnbane fra Hobro til Vegstør. Men nu er det jo noget, som alle vide, at disse to Jærnbaner have været i Drift ikke saa ganske saa Aar, og det forekommer mig derfor, at det ser lidt besynderligt ud, at vi alligevel her have Bevillinger til disse Baners Anlæg. Jeg ved ganske vist, at disse Beløb ere bevilgede ved Lov, og at den højtærede Minister altsaa raader over dem til Anlæg af disse to Baner, men Meningen har dog næppe været, at hvis der ikke var Brug for alle Pengene, skulde

de desuagtet anvendes. Meningen har vel nok været, at hvis der havde kunnet spares noget af Beløbet, vilde der ikke være blevet gjort Indsigelse fra Rigsdagens Side imod, at det faldt tilbage til Statskassen. Men, som sagt, Bevillingerne ere tiltraadte i Overensstemmelse med gammel Praksis, og jeg skal altsaa ikke nærmere omtale det.

Det første Punkt i Betænkningen, jeg skal omtale, er Nr. 3, hvor Finansministeren foreslaar en yderligere Udsættelse, til 1901, med Afbetaling af det til Anlæg af Grindsted Mergelbane tilstaaede rentefri Laan paa 130,000 Kr. Forholdet med denne Sag er det, at i Finansaaet 1885—86 blev der tilstaaet et rentefrit Laan, som nævnt, af 130,000 Kr. til Anlæg af denne Mergelbane. Paa dette Laan skulde der have været betalt Afdrag første Gang allerede i 1891, men der blev den Gang indrømmet en Udsættelse paa 5 Aar, og nu foreslaar Finansministeren, som sagt, en yderligere Udsættelse indtil 11te Marts 1901. Udvalget har tiltraadt dette Forslag, men mener saa ogsaa, at dermed maa det være forbi med disse Udsættelser, og at Interessenttabet maa være beløbet paa til 1901 at betale det Afdrag, som det paahviler det at udrede. — Under Nr. 4 i Betænkningen findes forskellige Oplysninger angaaende Continen af 1800. Jeg skal ikke opholde mig nærmere derved. Jeg nævner det kun for at henlede de ærede Medlemmers Opmærksomhed paa denne Oplysning, hvoraf det jo vil fremgaa, at for saa vidt som man gaar ud fra en Rentefod af 4 pCt., har det været en grumme daarlig Forretning for Statskassen med denne Continen af 1800. — Under Nr. 8 i Betænkningen foreslaar Udvalget en lille Forhøjelse af 65 Kr. 19 Ør. Det drejer sig her om Udgifterne ved Hs. kongelige Højhed Kronprinsens Rejse til Moskva i Anledning af Kroningshøjtidelighederne der i Maj 1896. Disse Udgifter androg i alt 8,065 Kr. 19 Ø., hvoraf Ministeren har foreslaaet at bevilge de 8,000 Kr. Udvalget anser det for rigtigst at bevilge hele Beløbet, og foreslaar altsaa denne lille Forhøjelse af 65 Kr. 19 Ø. Den lille Medsættelse under Nr. 9 i Betænkningen, paa 41 Kr. 67 Ø., som Udvalget foreslaar, er en Følge af en Afgørelse, der er truffen paa Finansloven, og det skal jeg derfor ikke udtale mig nærmere om. Under